

Kot enkratna besedna zveza z levim prilastkom s *hlev* je kartirano poimenovanje *goveji hlev* v T008.

Kot enkratnici s *štant*- sta kartirana leksema *kravji štant* v T049 in *štanti* v T198.

Kot tretji odgovor v posamezni točki sta z znakom za komentar kartirana leksema *štala* v T191 in T197 ter *hlev* v T049.

4. Uporabljena dodatna literatura

/

5. Primerjaj

SLA: V161a.01 *kurnica* (2/53), V161(b).01 *hlev za ovce* (2/55), V161(c).01 *hlev za svinje* (2/56); OLA: 934; ALE: /; SDLA-SI II: 703 *zaprt hlev*, 708 *hlev za eno kravo*; ALI: /; ASLEF: 3905; HJA: 727, ÚMNyA: /

6. Etnološka osvetlitev

Hlev oz. štala je samostojno stoječa stavba ali prostor, vključen v sestavo pritličnega ali nadstropnega gospodarskega poslopja, lahko tudi delno vkopan prostor pod stanovanjsko hišo ali prostor v sestavu stanovanjske hiše, ki je z vežo povezan z nasproti postavljenimi bivalnimi prostori (npr. Dolinčkova hiša v Dolu pri Sori, hiše na Trnovski planoti, pristava samostana Žiče na Kamni gori idr.). Zlasti konjski hlevi so bili postavljeni tudi v sestavi gradov in samostanov, in sicer kot posebne stavbe z več enakonamenskimi prostori (npr. pritlični konjski hlev pri gradu Negova, konjski hlev ob gradu Lisičje pri Škofljici) ali kot prostori kar v grajski stavbi, kjer so imeli svoj vhod z zunanje strani gradu (npr. Grad Tuštanj v Moravški dolini). Hlevi kot samostojne stavbe so bili lahko leseni, imeli pletene in z ilovico ometane stene, zgrajeni iz nabite ilovice (npr. v Lendavskih in Dolgovaških goricah), pozidani iz kamna in opeke. Večina jih je imela lesene strope, nekateri še ohranjeni iz 17., 18. in 19. stoletja imajo banjaste oboke s sosvodnicami (npr. konjski hlev pri gradu Lisičje, najstarejši hlev Velbanca v Kobilarni Lipica), oboke v obliki čeških kap iz konca 18. in 19. stoletja (npr. goveji hlev na Macesnikovi domačiji na Podolševi, hlev na gradu Tuštanj) ali traverzaste oboke iz začetka 20. stoletja (npr. mlajši hlevi v kobilarni Lipica). Če je bilo na posestvu več hlevskih stavb ali hlevskih prostorov, so jih lastniki lahko poimenovali po vrsti tam privezane živine, in sicer konjski hlev, kravjak, voljak, ovčjak, kozjak. Pri srednjih in malih kmetih so bili konji in goveja živina največkrat privezani v skupnem hlevu in med seboj ločeni le z leseno pregrado. Ponekod so v takih hlevih imeli tudi drobnico, vendar je bila drobnica največkrat ločena v posebnem hlevu, svinje pa praviloma vedno v svinjaku, bodisi v sosednjem prostoru ob hlevu ali v samostojni stavbi. Samostojni hlevi imajo nad pritličjem prostor za steljo in seno, zlasti v vzhodni Sloveniji so še v 80. letih 20. stoletja stali leseni hlevi z nesomerno dvokapno streho, kjer do imeli v nadstropju senik in leso za sušenje pesnih listov, koruze in drugega.